

کاربرد برنامه‌ریزی فازی در تعیین راهبردهای ایمنی راه

حمید رضا بهنود، دانشجوی دکترا، راه و ترابری، مرکز تحقیقات فنی و اقتصادی ایمنی جاده‌ای، دانشگاه
فردوسی مشهد¹

محمدعلی پیرایش نقاب، استادیار، مهندسی صنایع، دانشکده مهندسی، دانشگاه فردوسی مشهد
اسماعیل آیتی، استاد، راه و ترابری، مرکز تحقیقات فنی و اقتصادی ایمنی جاده‌ای دانشگاه فردوسی
hr.behnood@gmail.com¹

چکیده

تکنیک‌های تصمیم‌گیری به روش کلاسیک شامل برنامه‌ریزی با استفاده از متغیرهای قطعی و احتمالی است که بر اساس معادلات خطی و غیرخطی به شکل‌های گوناگون بیان می‌شود. شرح چگونگی کاربرد روش‌های تصمیم‌گیری در محیط فازی برای تدوین استراتژی‌های کلان ایمنی راه هدف اصلی این تحقیق است. در این مقاله تاثیر دو عامل کنترل سرعت توسط پلیس راه و کیفیت راه‌ها در یک منطقه مشخص به عنوان نمونه‌ای از گستره وسیع اقدامات ایمنی راه بر سطح کارایی وضع موجود ایمنی در منطقه مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این تحقیق شاخص کارآیی هزینه برای سیستم ایمنی راه‌های موجود در یک منطقه با پایین بودن نرخ تصادفات در کل منطقه به ارزش راه‌ها و ارزش مجموعه تجهیزات کنترل سرعت در آن منطقه شناخته می‌شود. این مدل، سیستم پشتیبانی از تصمیم مناسبی را برای تصمیم‌گیری در انتخاب استراتژی‌های ایمنی راه فراهم می‌آورد.

کلیدواژه‌ها: استدلال فازی، نرخ تلفات جاده‌ای، بهینه‌سازی، زیرساخت‌های راه، کنترل سرعت.